

Eğer engelli bireyler olmasaydık asla meşgul olunmasaydı bir konuda insanlarca yapılanların en iyisini yapmaya çalışılmaz, ihtimallere karşı savaş verilmezdi.. "Tanrı'nın Dokunuşu" adlı şaheserin şairi Myra Brooks Welch, tekerlekli sandalyesinin koluna vurarak şöyle dedi:"Ve Tanrı'ya bunun için şükrediyorum. "Bir tekerlekli sandalye için şükretmek! Fakat tekerlekli sandalyeli günlerine kadar o muhteşem kabiliyeti saklı kalmıştı. Ve şimdi şiirleri tüm dünyayı şevke boğuyor.

Evet özel eğitime ihtacı olan bir birey olunabilir.Ancak bu varoluşu ve yaşama katılmayı engellememeli.Her insanın dünyaya gelmesinin bir nedeni vardır. Neden "BEN "sorusunu sormak yerine toplumun size yüklediği normal ve anormal kalıplarından kurtularak her birimiz farklılığımızı kabullenerek, kendi kendimizle barışık bir birey olma yolunu seçmeliyiz.

HER
İNSAN
BİR
ENGELLİ
ADAYIDIR!

10-16 MAYIS ENGELLİLER HAFTASI

"Ben bu halimle varım, tıpkı diğer insanların kendi halleriyle var oldukları gibi" dediğinizde kendinize olan güveniniz artacak, yapabileceğiniz şeyler fazlalaşacak ve yaşam daha iyi anlaşılacaktır."

Yüzünü güneşe çeviren insan, gölge görmez.
-Helen Keller

İnsanların çoğu duygularını ifade etmekten korkuyor, reddedilmekten korktuğu için. yaşlanmaktan korkuyor, gençliğinin kıymetini bilmediği için. unutulmaktan korkuyor, dünyaya iyi birşey vermediği için. ve ölmekten korkuyor, aslında yaşamayı bilmediği için..

-William Shakespeare

Kaynakça:farukocak@mynet.com

İnönü Caddesi Şeran Plaza Kat:5 No:45 SUR/
DİYARBAKIR E-mail: Surram.21hotmail.com

ENGELLERİ
AŞIYORUZ

SUR REHBERLİK VE
ARAŞTIRMA MERKEZİ

ENGELLERİ AŞIYORUZ

Var olmak... Algılamak ya da algılanmak... Bir engelin olması demek farklı olmak demektir. Diğer insanlar gibi. Her insan farklıdır. Kimisi uzundur, kimisi kısa, kimisi yaşlıdır, kimisi genç. Ya da kimisi siyah, kimisi beyaz. Öyleyse bireysel bilince erişip kendi kendini kabul edip, kendi kendini tanıyıp tüm eksiklikleriyle, tüm iyi yönleriyle kabul etmek gerekir.

Engelsiz Bir Yaşam İçin Çalışıyoruz

Bir Engelinin olması demek kambur, kör, sağır her neyse işte ben bu şekilde varım demek. Ancak kendi kendinizi kabul edip, kendinizi seyerek toplumun bu kalıplarından kendinizi kurtarabilir ve kendinizi topluma daha iyi anlatabilirsiniz. Engelinin olması, Shakespear'i dünyanın en iyi oyunlarını yazmaktan alıkoymadı.

Abraham Lincoln'un bedensel olarak engellerinin olması 4 yıl boyunca Amerika Birleşik Devletlerini yönetmesini engelleyemedi. Kör olmak Aşık Veysel'in "Güzelliğin on para etmez, şu bendeki aşk olmasa" gibi ölümsüz eserler vermesinin önüne geçemedi.

Stephen Hawking gibi sürekli tekerlekli sandalyede olan birinin 'Hawking Radyasyonu' diye

bilinen ve evreni daha iyi anlamamızı sağlayan teori üretmesini engelleyemedi. İleri düzeyde sağır olan Beethoven'ı şimdiye kadar yapılmış en güzel müziklerin bir çoğunu bestelemekten alıkoymadı. Aslında tarih, çok ciddi özürlü olmalarına karşın çok büyük işler başarmış büyük şahsiyetlerle doludur.

Büyük İskender kamburdu. Ünlü bir ozan olan Homer kördü. Renoir, en güzel başyapıtlarından bazılarını parmakları romatizmadan çarpılmışken resmetti, resim fırçası eline kayış ile tutturulmuştu.

Handel en büyük eseri "Hallelujah Korusu"nu bestelediğinde sağ tarafı felçliydi. Ve Edison, pikabı icat ettiğinde sağırdı. Fakat aklınıza şöyle bir soru gelebilir. Bunları başarmak için mutlaka engelli birey olmak mı gerekir? Öyle olması tabii ki gerekmiyor.

Bu çok bilinen bir hikaye olan, her an kendisini öldürebilecek ıstıraplı bir hastalığı olan Yunan askerinin hikayesine benziyor. Bu asker, her an ölmeyi beklediğinden, savaşmaktan korkmaz olmuştu. Kaybedecek hiç bir şeyi yoktu. Generali Antigonus, onun bu denli cesurca savaşmasına öyle hayran oldu ki; hastalığının en iyi doktorlara tedavi ettirdi. Fakat, o günden sonra bu yiğit asker, cephelerde görülmedi. Hayatını riske atmak yerine uzak durup, kendini savunmaya çabalar oldu. Hastalığı iyi savaşmasını sağladı, fakat sağlığına kavuşup, rahata ermesi bir asker olarak yararlılığını yok etmişti.